

nerede ind- og udførsler og vil dermed være omfattet af det foreslåede forbud mod ind- og udførsel af masseødelæggelsesvåben i § 5, stk. 1.

For så vidt angår forpligtelsen i FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1540 (2004) til at indføre regler, som forbyder *forsøg på, medvirken til og finansiering af* visse aktiviteter vedrørende masseødelæggelsesvåben og fremføringsmidler til sådanne våben, er det Justitsministeriets vurdering, at sådanne handlinger vil kunne straffes for forsøg på og medvirken til overtrædelse af våbenlovgivningen og/eller straffeloven, jf. straffelovens § 21 og § 23, som er omtalt i pkt. 2.2.3.

2.4.3. Hvilke våben mv. skal være omfattet af forbuddet

Der findes ingen international anerkendt autoritativ definition af begrebet masseødelæggelsesvåben. Betegnelsen masseødelæggelsesvåben anvendes dog i almindelighed som en samlebetegnelse for kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare våben (CBRN-våben).

En række internationale instrumenter på området indeholder forskellige – og ikke altid overensstemmende – beskrivelser og definitioner af disse våbentyper. De pågældende definitioner er dog altovervejende bredere end det i dansk ret anvendte våbenbegreb. De omfatter således typisk også produkter, der både kan anvendes som våben og til fredelige, civile formål (såkaldte dual-use produkter). Sådanne produkter er ikke omfattet af den danske våbenlovgivning, men derimod reguleret i reglerne om dual-use produkter, som administreres af Økonomi- og Erhvervsministeriet (Erhvervs- og Byggestyrelsen).

I relation til det foreslåede forbud i våbenlovens § 5, stk. 1, må begreberne kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare våben herefter forstås på følgende måde:

Kemiske våben omfatter anordninger, som virker ved spredning af kemiske stoffer, og som har til formål at dræbe, skade eller inaktivere mennesker eller forvolde betydelig tings- eller miljøskade.

Biologiske våben omfatter anordninger, der virker gennem spredning af levende organismer (f.eks. bakterier eller virus) eller disses giftige produkter (toksiner), og som har til formål at forårsage sygdom hos mennesker, husdyr og planter eller betydelig skade på materialer (nedbrydning).

Radiologiske våben omfatter anordninger, der kan sprede radioaktivt materiale eller udsende ioniserende stråling, og som følge af de radiologiske egenskaber

kan forårsage død, personskade eller betydelig tings- eller miljøskade.

Nukleare våben omfatter anordninger, der virker gennem frigørelse af energi ved spaltning eller sammensmeltning af atomkerner, og som har til formål at dræbe eller skade mennesker eller forvolde betydelig tings- eller miljøskade. Energien kan frigøres ved en spaltning (fission) af atomkerner i tunge grundstoffer, f.eks. uran og plutonium, eller ved sammensmeltning (fusion) af lette atomkerner, f.eks. brint og lithium.

Som det fremgår af pkt. 2.3., vedrører hovedparten af den internationale regulering om ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben, herunder FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1540 (2004), alene kemiske, biologiske og nukleare våben (ABC-våben) og fremføringsmidler til sådanne våben. Radiologiske våben og disses fremføringsmidler er dog bl.a. reguleret i den nye FN-konvention om nuklear terrorisme.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at den nye bestemmelse om forbud mod masseødelæggelsesvåben bør omfatte både kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare våben. Ministeriet lægger vægt på, at alle 4 våbentyper må anses for særdeles farlige og egnede til at skabe omfattende ødelæggelser, og at såvel spredning af kemiske, biologiske, radiologiske som nukleare våben må anses for at udgøre en reel og alvorlig risiko for den internationale fred og sikkerhed.

Det er endvidere Justitsministeriets opfattelse, at forbuddet i våbenlovens § 5, stk. 1, udover masseødelæggelsesvåben også bør omfatte *fremføringsmidler, der er specielt udformet eller modificeret til sådanne våben, og dele specielt udformet eller modificeret til at indgå i sådanne våben og fremføringsmidler*. Produkter, der tillige kan anvendes til fredelige, civile formål, falder derimod som ovenfor omtalt uden for våbenloven.

Justitsministeriet forudsætter i den forbindelse, at kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare stoffer i sig selv skal være omfattet af forbuddet, hvis stofferne er udformet eller modificeret specielt til anvendelse som våben, mens stoffer, der både kan anvendes som våben og til fredelige, civile formål, falder uden for våbenloven.

Patroner, ampuller og spraydåser samt lignende genstande, der er beregnede til ved spredning af stoffer at virke skadevoldende, bedøvende eller irriterende i kortere tid efter eksponeringen, herunder f.eks. tåregaspistoler og peberspraydåser til selvforsvarsbrug, må – ligesom de pågældende stoffer i sig selv – principielt anses for (dele til) kemiske våben. Det er imidlertid Justitsministeriets opfattelse, at disse våben og